కథా కౌముది

LMP బోడపాటి రమేష్

రుక్మిణమ్మ కాపురాని కొచ్చింది.

ఆవిడ భర్త మాధవయ్య ఆ వూళ్ళో బాగా స్థితిమంతుడు. చెరువు కింద భూములు. పంటలు బాగానే పండుతాయి.

రుక్మిణమ్మ అదృష్టవంతురాలనుకున్నారు పుట్టింటివాళ్ళు.చాలా అణకువగా అత్త వారింట్లో మసలుకునేది. అత్త సీతమ్మ కూడా కోడల్ని బాగానే చూసుకునేది. కాపురానికొచ్చిన కోడల్ని ' త్వరలోనే మనవణ్ణివ్వమని' దీవించింది.

రుక్మిణమ్మ సిగ్గుల మొగ్గే అయింది. మాధవయ్య ముసిముసిగా నవ్వుకున్నాడు.

"ఏమిటమ్మాయ్ అన్నం సరిగా తినటం లేదు." అనడిగింది సీతమ్మ, ఒక రోజు కోడల్ని.

"బాగానే తింటున్నా నత్తయ్యా" అన్నది రుక్మిణమ్మ.

"పిల్లల్ని కని పెంచే వయసులో సుష్టుగా తింటే కానీ పుట్టే పిల్లలు ధృఢంగా ఉండరు." అన్నది సీతమ్మ.

అవున్నట్లు తలూపింది కోడలు.

రెండు మూడు రోజులు గడిచినా రుక్మిణమ్మ ఆహారంలో మార్పు కనబడలేదు. మనిషి నీరసించినట్లుగా ముఖ కవళికలు చెపుతున్నాయి.

సీతమ్మకు ఏదో అనుమానం పొడసూపింది. అదేదో రూఢి చేసుకుంటే గాని స్థిమితం ఉండదనుకుని,

"అవునమ్మాయీ ఈమధ్య నువ్వు వాకిట చేరినట్లు లేదు." అన్నది.

ఇప్పుడు రుక్మిణమ్మ అనుమానంలో పడింది. అవునన్నట్లు తలూపింది.

ఆ వూళ్ళో ఉన్న మంత్రసాని దగ్గరకు ఆ సాయంత్రమే ఇద్దరూ వెళ్ళారు. ఆవిడ పరీక్షలు చేసి 'మీరు నాయనమ్మ అవబోతున్నార'ని నవ్వేసింది.

"ఒరేయ్ మాధవా ఆగరా" అన్నది ఆ సాయంత్రం ఇంట్లోకి వస్తున్న కొడుకును చూస్తూనే.

"ఏమిటమ్మా?"

" మీ ఆవిడ ఒంట్లో బాగుండటం లేదురా"

"అయితే ఆచార్లు గారిని అడిగి మందు పట్టుకొస్తాను."

"ఒరేయ్ ఇది మందుల్తో తగ్గే రోగం కాదురా."

"ఏమిటమ్మా విషయం చెప్పవు. సర్లే. నువ్వూ,తనూ చూసుకోండి. మధ్యలో నాకెందుకు" ఉడుక్కున్నాడు, మాధవయ్య.

"ఓరి భడవా నేను నాయనమ్మను అవుతున్నానురా "అన్నది.

మాధవయ్య కళ్ళు మిలమిలా మెరిశాయి.నిజమా అనుకున్నాడు ఒక్క క్షణం. వెంటనే పరుగుపరుగున భార్య పడుకున్న

గదిలోకి వెళ్ళాడు.

భర్తను చూస్తూనే ఆమె లేవబోయింది.

"అమ్మ చెప్పింది నిజమేనా!?"

అవునంటూ సిగ్గు పడిపోయింది రుక్మిణమ్మ.

★ ★ ★

సరోజ భర్తను ఆఫీసుకు పంపి ముందు గది తలుపు వేసుకుంది.

'అమ్మో నానేసిన బట్టలు చాలా ఉన్నాయి 'అనుకుంటూ బట్టల బకెట్ తీసుకుని బావి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

భర్త శేషగిరి ఆ వూళ్ళో ఒక ఆఫీసులో గుమాస్తా. అతని తల్లిదండ్రులు తమ సొంతవూళ్ళో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ ఉండటంతో, వీళ్ళ దగ్గరకు అప్పుడప్పుడు వచ్చి వెళుతూ ఉంటారు. సరోజ తల్లిదండ్రులు కూడా వేరే వూళ్ళో ఉండటంతో ఇంట్లో వీళ్ళిద్దరే ఉంటారు.

అమ్మా వాళ్ళ దగ్గరనుండి ఉత్తరం వచ్చి చాలా రోజులయ్యింది అనుకుంది సరోజ నూతిలో చేద వేస్తూ. తనీమధ్య వాళ్ళకు ఉత్తరం రాయనట్లుగా ఉందని కూడా అనుకుంది.

నీళ్ళు నిండిన చేద బావిలోంచి పైకి వస్తోంది. ఉన్నట్లుండి సరోజకు తల తిరిగినట్లయింది. ఒళ్ళు తూలుతోంది. తల పట్టుకుని చేద వదిలేసింది.

ఇంటావిడ రానే వచ్చింది 'అదేంటమ్మాయీ చేద మళ్ళీ బావిలో పడేసినట్లున్నావే' అంటూ.

"ఏంలేదు పిన్నిగారూ కాస్త ఒళ్ళు తూలినట్లయింది "అని సంజాయిషీ చెప్పుకుంది. ఆవిడ సణుక్కుంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ సాయంత్రమే డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళింది ఒక్కతే. ఆవిడ పరీక్ష చేసి మందులు రాసి తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు చెప్పింది.

శేషగిరి ఇంటి కొచ్చేసరికి హుషారుగా భర్తకు ఎదురు వెళ్ళింది. అతని కిష్టమని చేసిన ఫలహారం అందించింది.

"ఏమిటి దేవిగారూ చాలా సంతోషంగా ఉన్నారు. మా వాళ్ళు ఇప్పట్లో రావటం లేదని ఉత్తరం రాసారా. లేక మీ వూరి కాకి ఏమయినా మనింటి మీద వాలిందా?" అన్నాడు నవ్వుతూ

. అదే ఇంకొక రోజయితే పోట్లాట మొదలయ్యేది. కానీ ఇవాళ "ఏమిటి విశేషం?" అన్నాడు.

"విశేషమే" అన్నది అంతకంటే గుంభనగా.

శేషగిరి ఆసక్తిగా భార్య ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు.

"ఎవరూ వచ్చేది? ఉత్తరాలేవీ రాలేదన్నావు."

"ఇది ఉత్తరాల ద్వారా వచ్చేది కాదు."

"మరి?"

"ఛ. నేను చెప్పను బాబూ ఇదిగో మీరే చూసుకోండి " అంటూ డాక్టరిచ్చిన చీటీ చూపించింది.

విషయం తెలుసుకున్న శేషగిరి సంబరపడి పోయాడు.

"ఇంత మంచి వార్త చెప్పిన నిన్ను."

"నెమ్మది."

★ ★ ★

అనూషకు ఆ రోజు మొదటి రాత్రి.. వివాహం, రిసెప్షను కార్యక్రమాలు పూర్తయినాయి.

అవినాష్ కు ఎక్కువ రోజులు శలవు దొరకక పోవటంతో మర్నాడే వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోవాలి, అతను ఉద్యోగం చేసే వూరికి.

ఇంట్లో పెద్ద ముత్తైదువులు ఆమెను అలంకరిస్తున్నారు. 'ఏమిటిదంతా!? 'అని సణుగుతోంది

'అంతేలేమ్మా ఇంక మేమెందుకు?' అన్నదొకావిడ..

ఆ మాటన్న వ్యక్తిని కొరకొరా చూసింది అనూష

"చాల్లే ఊరుకో. ఏమిటా దుడుకుతనం ఇలా అయితే ఆ అబ్బాయి ఊరుకోడు." అన్నది ఆమె తల్లి.

"ఊరుకోక ఏంచేస్తాడేం !?" రెట్టించింది అనూష.

"అది మీ అమ్మేం చెపుతుందే "అన్నది అనూష స్నేహితురాలు.

అందరూ గలగలా నవ్వుకున్నారు.

ఆమె గదిలోకి అడుగు పెట్టేసరికి అవినాష్ అసహనంగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. చేతిలో సిగరెట్ అతనిలాగే ధుమధుమలాడుతోంది.

"చాలా సేపట్నుంచీ నా కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లున్నావే " అన్నది అనూష నవ్వుతూ.

"ఒక్కణ్ణే కూర్చుంటే విసుగు పుట్టదా మరి."

ఆమె నవ్వింది.

తనను దగ్గరకు తీసుకుంటున్న అతన్ని 'మనకు ఇప్పట్నుంచీ పిల్లలొద్దని' అంటూ దూరంగా నెట్టేసింది.

"ఆ మాత్రం జాగ్రత్తలు నేను తీసుకుంటున్నాలే "అన్నాడు నవ్వుతూ.

"నాకు అలాగ వద్దు." అన్నది స్థిరంగా.

తన LMP ఆమెకు గుర్తుంది మరి.

Click here to share your comments on this story